
Nasza Przyjaźń

1935 XI - BIULETYN PARAFII ŚW. MIKOŁAJA Maj 2023 Nr 452

MAJ – MIESIĄC MARYI

Nabożeństwa majowe

Serdecznie zapraszamy do udziału w nabożeństwach majowych, które będą się rozpoczynać pół godziny przed wieczorną Mszą św., **w tygodniu o godz. 17.30, a w niedziele o godz. 18.30.**

* * *

Uroczystość NMP Królowej Polski

W środę 3 maja Msze święte będą sprawowane w naszym kościele według porządku niedzielnego. Tego dnia odnowimy Jasnogórskie Śluby Narodu.

* * *

Nabożeństwo fatimskie

W **sobotę 13 maja**, we wspomnienie NMP z Fatimy, rozpoczniemy tegoroczne nabożeństwa fatimskie, którym przewodniczyć będzie ks. dr hab. Grzegorz Godawa, prof. UPJPII. Nabożeństwo rozpocznie się Eucharystią o godz. 18.00. Bezpośrednio po Mszy św. odmówimy w kościele różaniec, a następnie przejdziemy w procesji wokół kościoła.

* * *

NIEPRZEMIJAJĄCA WIELKOŚĆ

Widzieć po Bożemu

Zamieszanie, podziały, chaos, wrzawa, wybuchające sensacje, medialne dyskusje. Walka – niczym ta w Raju u zarania dziejów, niczym ta na Golgocie – w *godzinie odkupienia*. Walka dobra ze złem. Starcie prawdy z fałszem. Szkoda tylko, że tak jak i wtedy, emocje biorą górę nad logiką i obiektywnym patrzyeniem na sprawę. Nie tego uczył nas Jan Paweł II.

On, w swoim postrzeganiu rzeczywistości, zawsze starał się kierować Bożą optyką. Na świat i jego sprawę, na człowieka i jego życie, na wszystko co się dokonuje, patrzył sercem i widział sercem. I takiego właśnie patrzenia sercem, widzenia sercem i sercem pojmowania świata nieustannie nas uczył, wciąż uczy i w dalszym ciągu będzie uczył. Nauka ta płynie z jego wielkiej spuścizny, z jego bogatego nauczania i to nie tylko z okresu papieskiego pontyfikacji.

tu, ale także i czasu znacznie wcześniejszego, który możemy określić „krakowskim”.

Bezsprzeczna świętość

Znamienną jest rzeczą, iż następca polskiego Papieża, Benedykt XVI, nie miał nawet cienia wątpliwości co do jego świętości. Znał go doskonale, często – niemalże codziennie – przy różnych okazjach się spotykali. Dlatego zdecydował o skróceniu czasu rozpoczęcia procesu kanonizacyjnego. Była to też odpowiedź na przekonanie rzesz wiernych – ów *vox populi* – zgromadzonych na Placu Św. Piotra w dniu pogrzebu, wyrażone stwierdzeniem *santo subito!* Potwierdzeniem też tego jest niekończąca się kolejka wielkich rzesz ludzi, pragnących pomodlić się przy grobie Sługi Bożego w *Grotach Watykańskich*. Nieprzebrane tłumy nawiedzających to miejsce, mogły jedynie powoli przesuwając się w milczeniu, gdyż nie było możliwości dłuższego zatrzymania. Wiele z tych osób pozostawiało na papieskiej mogile prośby o potrzebne łaski, czy podziękowania za już otrzymane.

Świętość Jana Pawła II potwierdzona została przez Boga znakiem z nieba, którym są cuda, dokonane za jego wstawiennictwem. Dlatego też, po uprzednim zbadaniu i uzyskaniu pewności, została przypieczętowana przez Kościół – urzędowym aktem beatyfikacji i kanonizacji. Jest więc ona bezsprzeczna i niepodważalna. To w świętości naszego Rodaka należy doszukiwać się jego wielkości.

Niepodważalna wielkość

Papież Wojtyła jest Wielki, wielki pod każdym względem – jako człowiek i jako kapłan, jako duchowy

przywódca, jako pasterz i przewodnik, jako mistrz i nauczyciel. Ta jego wielkość nie jest taką sobie zwykłą wielkością. Ona nie pochodzi od człowieka. Gdyby bowiem była ludzką wielkością, nie by nie była warta i szybko by przeminęła, stając się *historyczną wielkością* – jak wielkość rzymskich cesarzy, królów, władców, politycznych przywódców.

Wielkość Jana Pawła II ma swoje źródło i zakorzeniona jest głęboko w jego świętości. Kto widział – niekoniecznie osobiście, ale też i za pośrednictwem medialnych przekazów – pogrążonego w modlitwie Ojca Świętego, ten nigdy nie miał co do tego żadnych wątpliwości. Całym sobą zatopiony w Chrystusie. Tak bardzo rozmodlony, że wydawało się, że jest zupełnie w innym wymiarze, w innej przestrzeni i innej relacji, że stoi twarzą w twarz z Bogiem – mistycyzm.

Moc glinianego naczynia

Ta wielkość Papieża – Polaka płynie więc z jego świętości, a zatem ma swoje źródło i zakorzeniona jest w Bogu. Bogu, który wybiera sobie człowieka, powołuje go i czyni z niego coś na miarę *glinianego naczynia*. Tym glinianym, a więc niezwykle kruchym i bardzo delikatnym przedmiotem, Bóg posługuje się jako narzędziem w swoich dłoniach. Napętnia je więc sobą, i sprawia, że to z Niego – z Boga – płynie «*owa przeogromna moc*» do działania, a nie ze mnie (por. *2Kor 4,7*). Wszak powie przecież Pan Jezus: «*Beze Mnie nic uczynić nie możecie*» (*J 15,1*). Moc, która wszystko przenika: i człowieka przenika – i przemienia; i świat przenika – i przemienia; ideologie i systemy polityczne – przenika i przemienia.

Moc, która burzy nawet utrwalone i skostniały ład; obala zastygły w swoich podstawach, dotychczasowy porządek i stwarza podwaliny pod całkiem nową rzeczywistość. Dlatego święty Paweł – świadomy tego i znający ciężar, i trud głoszenia Ewangelii oraz ograniczoność i słabość człowieka – z całym przekonaniem używając tej właśnie metafory, powie: «*Nie głosimy bowiem siebie samych, lecz Chrystusa Jezusa jako Pana*» (2Kor 4,5).

Na tym polega wielkość naszego Świętego Rodaka – on, całkowicie zatopiony w Bogu, był Bogiem wypełniony. Dlatego on nam Boga dawał, on niósł Jego orędzie – on z nami Bogiem się dzielił. To jest fundamentalna o nim prawda. I tak jak za czasów Apostoła Narodów było wielu nieprzyjaciół próbujących go uciszyć, odwieść od głoszenia Ewangelii, podważyć jego naukę czy ją umniejszyć – tak też i za pontyfikatu Jana Pawła II,

byli tacy, którzy próbowali obalać głoszone przez niego przesłanie, czy wręcz go uciszyć – wymierzając śmiertcionośny strzał. Jednakże Wielki Prorok naszych czasów, którym był, jest i wciąż pozostaje Papież Wojtyła, podążając tą samą drogą co Apostoła Narodów, z całą stanowczością kierował się jego słowami, w których przyznaje: «*Zewsząd znosimy cierpienia lecz nie poddajemy się zwątpieniu*» (w. 8). I dodaje: «*Wierzymy i dlatego mówimy*» (w. 13).

Przyjaciół i przewodnik

Również i dzisiaj są środowiska, którym autorytet i nauczanie św. Jana Pawła II przeszkadza, jest nie na rękę; którym kolokwialnie mówiąc *on się nie podoba*. Dlatego nie przebijając w środkach, próbuje się go obalić, zniszczyć i zatrzeć. Jednak tej postaci i tej osobowości z serc nas – ludzi wierzących i stanowiących pokolenie JP2, którzy jesteśmy świadkami jego świętości i osobiście doświadczyliśmy owej *przeogromnej mocy Bożej* przez niego na nas spływającej – wydrzeć czy wymazać się nie da.

Kierowani *mocą z wysoka*, wbrew wszystkiemu temu, sięgajmy po teksty św. Jana Pawła II i czerpmy z Jego mądrości, zgłębiajmy jego nauczanie, jego treścią karmmy naszą wiarę i cieszymy się nim – wszak wielu z nas znało go za życia i o Jego świętość Opatrzność pozwoliła nam się otrzeć. Niech będzie dla nas nie tylko orędownikiem u Boga w Niebie, ale również naszym uznanym Przyjacielem i Przewodnikiem po drogach życia i ścieżkach wiary.

ks. dr. Krzysztof Biros

* * *

I KOMUNIA ŚWIĘTA

**Prywatna Szk. Podst. *Inspiracja*
sobota 13 maja godz. 12.00**

**Szk. Podst. nr 3 i Szk. Podst. nr 10
niedziela 14 maja godz. 11.30**

Prosimy parafian, którzy nie są bezpośrednio związani z dziećmi i ich rodzinami, aby zechcieli w miarę możliwości uczestniczyć w pozostałych Mszach Świętych.

**Eucharystia z okazji
ROCZNICY I KOMUNII ŚWIĘTEJ
niedziela 20 maja godz. 13.00**

**PAMIETAJMY O KAPŁANACH
i bądźmy im wdzięczni:
bez nich, nie mielibyśmy Pana.**

W każdy **I czwartek miesiąca** o godz. 18.00 w kościele św. Mikołaja odprawiana jest Msza św. w intencji kapłanów oraz o nowe, święte powołania kapłańskie, zakonne i misyjne. Święcenia kapłańskie odbywają się najczęściej w maju. Zachęcamy do modlitwy dziękczynno-błagalnej w intencji naszych duszpasterzy.

**Msza św. w 30. rocznicę święceń
ks. kan. Józefa Gubały – naszego
Proboszcza - odbędzie się w
niedzielę 14 maja o godz. 15.00.**

**Msza św. w 5. rocznicę śmierci
ks. Pralata Antoniego Sołtysika
zamówiona przez Wspólnotę Żywego
Różańca
piątek 26 maja godz. 18.00**

KOMUNIKAT DOTYCZĄCY PRAC REMONTOWYCH

Pragniemy poinformować, że z początkiem kwietnia otrzymaliśmy informację o przyznaniu dofinansowania w wysokości **blisko 260 tys. zł** ze środków Narodowego Funduszu Rewaloryzacji Zabytków Krakowa na zakończenie prac konserwatorskich i restauratorskich przy stallach północnych. Wymagany wkład własny to 15 % wartości zadania.

Równocześnie zgodnie z uchwałą SKOZK'u mamy otrzymać dofinansowanie na kontynuację remontu elewacji budynku plebanii. Wysokość dotacji to blisko **200 tys. zł**, jednak nie więcej niż 42 % kosztów realizacji. Dodatkowe **100 tys. zł** z przeznaczeniem na ten cel przyznano nam z budżetu Gminy Miasta Kraków.

Tylko dzięki ofiarom, które wpływają na konto parafii, a także są składane w kancelarii i na tacę w 2. niedzielę każdego miesiąca, tzw. inwestycyjną, możemy podjąć się wielkiego dzieła przywrócenia świetności naszemu kościołowi i jego zażytkowemu otoczeniu. Wszystkim Ofiarodawcom składamy serdeczne podziękowania, zapewniając o naszej modlitwie.

**Parafia św. Mikołaja w Krakowie, ul. Kopernika 9, tel. 12/431-22-77
PeKaO S.A.III O/Kraków: 58-1240-2294-1111-0000-3723-4113**

<http://www.parafiamikolaj-krakow.pl/>